

סג"מ הלוי-לוי אביעזר

983269

בן אהובה ויצחק

נולד ב- ד' באדר א' תשי"ח 13.2.1948

התגייס לצה"ל ביולי 1966

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ב בשבט תשכ"ט 31.1.1969

בעת סיור ברמת הגולן.

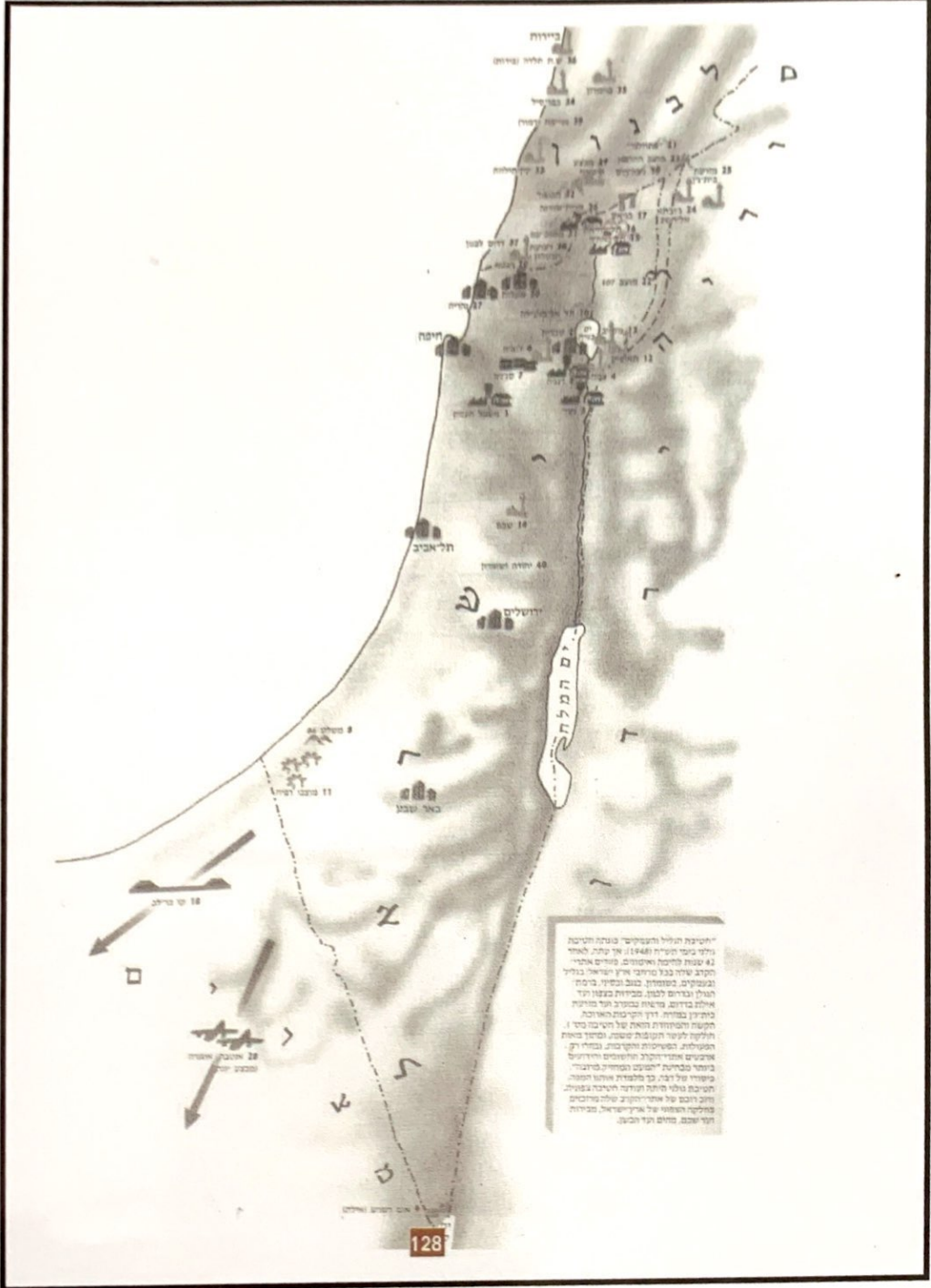

הלוי - לוי אביעזר ("אבי")

בן יצחק ואהובה. נולד ביום די באדר א' תש"ח (13.2.1948) בירושלים הנצורה. בן חמש היה כאשר נתקבל לכיתה א' בבית הספר "מעלה" אשר בו סיים את לימודיו היסודיים. לאחר מכן למד ב"ישיבה" התיכונית "נתיב מאיר" בה גמר את לימודיו והוא אך בין י"ז. שנה אחת למד ב"ישיבה" הגבוהה "כרם דיבנה". בלימודיו עשה חיל וגרם נחת רוח מרובה להוריו. אהב מוסיקה ופרט על פסנתר ותחביבו היה בניית דגמי מטוסים. לצה"ל גויס ביולי 1966 במסגרת גרעין "שלהבת" של תנועת הנוער "עזרא". ביום גיוסו, כשנפרד מאמו לפני צאתו, לצבא, אמר: "אמא, אף לא שערת שיבה אחת בגללי! אל תדאגי, הכול יהיה בסדר". לאחר הטירונות נשלח לקורס מ"כ. כמ"כ הדריך בבסיס טירונים של הנח"ל ובהיאחזות "מעלה הגלבוע". תוך זמן מועט הפך להיות אחד מהחברים. הוא אמנם הצליח לשמור על מעמדו כמפקד אך היה משתתף בשיחות עם חבריו בערבים, יושב בצוותא על כוס קפה והיה מתחלק בחוויות עימם. היה מקשיב ומספר, מטייל בחברתם - ואף "השתולל" בתוכם ללא כל מחיצות. אולם בשעה שקיבל על עצמו את תפקידו כמפקד היה מדקדק ושמר שמירה ערנית על כל פרט בשעת מילוי. בעבודה הלילית היה מראה את דאגתו לחיילים השומרים כשהיה מתלווה לחיילות בסיווריהן כדי לחלק לשומרים קפה חם למען ייהנו השומרים מן הקפה. סיורים אלה היו מתובלים בדברי בדיחות והדביק את הבנות בעליזות ששרתה עליו. במלחמת ששת הימים לחם בחזית רמת הגולן. מן המלחמה כתב: "אל דאגהו אני אומר שנית אל דאגה, מה שאני רואה לנגד עיני יכול לתת מספיק אומץ לפחדן שבפחדנים ולכל אחד במדינה". לימים יצא לקורס קצינים וכאשר סיים את בית הספר לקצינים הוצב לחטיבת "גולני". הוא הגיע לדרגה של סגן-משנה אך ביום י"ב בשבט תשכ"ט (31.1.1969) נפל בסיוור לילה בשעת מילוי תפקידו. זה היה ברמת הגולן. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. מפקדו כתב עליו ותיאר את דמותו: "אבי שירת ביחידתנו כקצין מטה וכמפקד מחלקת מרגמות. בשני תפקידיו אלה היה קרוב אלי יותר מאשר שאר הקצינים הצעירים ביחידה - הן משום אופי התפקיד והן משום אופיו המיוחד. כקצין מודיעין היה פעיל ומפעיל, מלא מרץ ורעיונות חדשים לבקרים. ירד לעמקם של דברים ביסודיות ובתבונה. לאחר שהגיע למסקנה כי יש מקום לשיפור ולהשלמה לא היסס להביע את דעתו ולהציע. לעתים היה נאבק עם חבריו ומפקדיו כדי לשכנעם בצדקת דרכו - וכל זאת בלהט, באמונה ובהכרה של צדקת דרכו. במקרים רבים קיבלתי את דעתו בניגוד לדעתם של אחרים, בכירים ממנו בתפקיד ובדרגה. כמפקד מחלקת מרגמות היה אבי ממש פנומן, קיבל מחלקה מעורערת אשר הייתה ללא מפקד חודשים רבים ותוך פרק זמן מינימאלי ובתנאי אפון קשים הצליח להביאה לרמה הגבוהה ביותר. מחלקתו סייעה לגדוד ולפלוגות ככל אשר עשתה בצורה מקצועית וחברית למופת... אבי לא היה מ"ס רגיל בגדוד ... כולם הכירוהו וכולם אהבוהו. תמיד התעניין בנעשה בגדוד ולחץ עלי בכל פעילות. מתנדב היה לכל תפקיד. נפילתו הייתה אופיינית לדרכו. כאשר היה צורך לצאת לסיוור לילה ברמת הגולן ונהג הרכב לא היה כשיר לכך התנדב הוא לצאת במקומו. נזכור אותו כאחד מטובי מפקדיו ונמשיך דרכו באמונה". ב"ישיבה" התיכונית "נתיב מאיר" הוקם חדר עיון על שמו. בקבוצת שלעבים קיימת ספרייה על שמו ועל שם חברו (מיכאל גרוס). חבריו וידידו תרמו ספרי קודש לישיבה "כרם דיבנה". במלאת שנה לנפלו הוציאו חבריו בגרעין "שלהבת" של תנועת הנוער "עזרא" עמודי זיכרון שהצטרפו לחוברת והיא נקרא "אביעזר". זמן מועט אחרי נפול אביעזר נפטר אביו מרוב יגון ואבל כבד.

דרך הקרבות של חטיבת גולני

"חטיבת הגולן המפורסמת" מונהגת החטיבה
 נוסדה בעוד הייתה 1948. עד תחילת לחימה
 42 שנות לחימה ואסטרטגיה. מודיעין איתני
 חקירה שיוזם בכל מרחביו ארץ ישראל בגללי
 המערכות, במסגרת, במלחמת העצמאות, במלחמת
 הגולן ובמלחמת ששת הימים. במסגרת כששנה נוד
 אילוף בידורם משיחת במסגרת ימי מודיעין
 כל ימינו במודיעין. דרך חטיבת הארבע
 מקומות המפורסמת הולדת של חטיבת הגולן.
 חלוקת לעשר חטיבות חטיבת המודיעין והמודיעין
 המסוימת והשקטות והקרקעית, במלחמת ירי
 ארבעים שנה ויריבקה המפורסמת והשקטות
 במסגרת מלחמת "השבעה המודיעין" ליריבקה
 קיסודו של דבר, כך מלחמת אילוף המנה
 חטיבת נוסף חלוקת חלוקת חטיבת גולני
 חלק רבוק של ארבע חטיבות שולחנות
 חטיבת המודיעין של ארץ ישראל, במסגרת
 חטיבת הגולן, מודיעין חטיבת הגולן.

רמת הגולן

בשבילי, גולני זו חולצה מיוזעת, נעליים מאובקות ברק בעיניים.
בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך, נכונות ונחישות לבצע משימות בכל מחיר.
בשבילי, גולני זה הכוח ההולך בלילה חשוך ליער אויב, אצבע על ההדק,
אוזניים קשובות, עיניים פקוחות לכל רחש.
בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין ילדי הצפון למרצחים המבקשים את נפשם.
בשבילי, גולני זה סיור לאורך הגבול, ההיתקלות, המרדף וההסתערות על האויב.
בשבילי, גולני זה העצבות, הדמעה בעיניים על חבר שנפל בקרב.
בשבילי, גולני זה הטוב והיפה שבנוער הישראלי.

למנצח על מות לבן . . .
 כי דורש דמים אותם זכר . . .
 קומה ה' .
 תחלים ט' .

יתגדל ויתקדש שמה רבא . . .
 אני כותב את השורות הללו לחוברת לזכרך, שיזמו חבריך לספסל חלימו-
 דים ולנשק, ואני שומע את ההד העמום של הרגבים הנופלים על ארונך,
 מקום מנוחתך לעולמים, עד שתקום לגורלך לקץ הימים, ואני שקוע
 בזכרונות.

"במה יזכה נער את אורחו"? זכאי היית, בתום ובטוהר התחלכת עם
 אלהים ואדם. בקלה כבחמורה הקפדת ולא סטית ימינה או שמאלה
 מדרכך, בתנאים הקשים ביותר, באמונים המפרכים, אפילו בחזית האש.
 אכן נאמן היית עם עצמך וגם היותך קצין ביחידה קרבית ראית כקידוש
 שם שמים. אף כאשר אפשר היה קבעת עתים לתורה וארגנת שעור-
 אבל ביחסי אנוש לא החמרת, ותמיד היית דן את חברך לכף זכות. זוכר
 אני ויכוח אתך, מאותם הויכוחים בהם הארוחה היתה מסתיימת
 בליל שבת, על הג'ובניקים למיניהם. עמדת על כך שברגע שהם במדים
 הם עושים את המוטל עליהם, ואני קמתי מחשולחן לאילו אחרי דברי
 תוכחה, מתוך הכרה: מי אני שאינני חייל קרבי שאדון חייל לחובה-
 לגבי בחורי ישיבה הפטרת: תן להם ללמוד.

כחי אתה עומד לפני עיני והנך מחייך מטוב לב, כולך קורן אושר, כי
 מאושר היית בחייך הקצרים. שמחת בחלקך, לא קנאת באיש, וכל אשר
 מצאה ידך לעשות בכוחך עשית, בנפש חפצה, אם היה זה לימודי קודש
 או לימודי חול, אם תפקידך בצבא, או אפילו תחביבך, בניית מטוסים,
 שכה מעט ניתן לך לעסוק בו. את מלאכתך לא עשית רמיה. שפעת
 אהבה, לנו הורידך, לאחותך ולאחיך, שלו היית מדריך ומופת, לחבריך
 ולאנשיך ביחידה וגם לארץ מולדתך. ארץ ישראל, ארץ הקודש לא
 היתה בשבילך דבר נתון. זוכר אני כמה הופתעת, כמה התרגשתי,
 כאשר סיפרת על פעולה שהשתתפת בה, עוד בהיותך טירון במחנה
 שמונים, ואמרת "רק כשוכבים במארבים מרגישים כמה אוהבים את
 הארץ הזאת".

אמנם עקשן היית ולא נוה לקבל מרות, תכונות שלא פעם גרמו לך
 קשיים, במיוחד בבית-ספר לקצינים. אבל ברגע שרכשת כבוד לממונים
 עליך, ברגע שהגעת לעמדה של אחריות, נהפכה השלילה לחיוב, והעקש-
 נות לדבקות במשימה, ללא שיור וללא גבול. בהתלהבותך הכנה הדבקת
 גם את פיקודיך, סחפת אותם אתך למטרה שקבעת. כן, אחרי שמחלקתך
 זכתה באמוני החורף של חטיבתך המפוארת, חטיבת גולני, במקום
 ראשון, כינוה אנשיך "המחלקה של אבי".

לו באתי לסכם את אופיך במלה אחת הייתי מסכם — מסירות, מסירות-
 נפש.

ולבסוף זוכר אני את התימת מכתבי אליך — "ה' יחנך בני"
 — אבל לא זכית.

אתה לא תזקין
 כמונו, הנשארים, מזקינים
 השיבה לא תכריעך
 ולא יבלוך השנים.
 בשקיעת החמה,
 ובכל יום תזרח —
 נזכירך.

**כתב אבא
 של אביעזר
 לזכרו**

אביעזר ואביו

תמונות ילדות

תמונות. זה הכל. עכשיו אני רואה שכתבתי הכל בזמן הווה. איני יכולה לכתוב עליך בזמן עבר. אתה כל-כך חי עדיין. איני יכולה לכתוב בזמן עתיד. אין עתיד. יש רק עבר והווה.
והווה — דימוני.
תמונות, שלך, אבי. תמונות.

אחותך

תמונות משפחתיות

לדמותו

מג"ד עמוס מדרוני
מפקדו

אבי שירת ביחידתנו כקצין מטה וכמפקד מחלקת מרגמות. בשני תפקידי אלה היה קרוב אלי יותר מאשר שאר הקצינים הצעירים ביחידה — הן משום אופי התפקיד והן משום אופיו המיוחד.

כקצין מודיעין היה פעיל ומפעיל, מלא מרץ ורעיונות חדשים לבקרים. ירד לעמקם של דברים ביסודיות ובתבונה. לאחר שהגיע למסקנה כי יש מקום לשיפור ולהשלמה לא היסס להביע את דעתו ולהציע. לעיתים היה נאבק עם חבריו ומפקדיו כדי לשכנע בצדקת דרכו. וכל זאת בלהט, באמונה ובהכרה בצדקת דרכו. במקרים רבים קיבלתי את דעתו בניגוד לדעתם של אחרים, בכירים ממנו בתפקיד ובדרגה.

כמפקד מחלקת מרגמות היה אבי ממש פנומן. קבל מחלקה מעורערת אשר היתה ללא מפקד חדשים רבים. תוך פרק זמן מינימלי, ובתנאי אמון קשים, הצליח להביאם לרמה גבוהה ביותר. מחלקתו סיעה לגדוד ולפלוגות בכל אשר עשו — בצורה מקצועית וחברית למופת. בבוחן מחלקות המרגמות הכבדות בחטיבה השיגה מחלקתו את המקום הראשון — ובהפרש ניכר, וזאת לאחר עבודה של לא יותר מחדשיים. אבי עשה זאת כפי שעשה את כל מעשיו — במרץ, בלהט, ביסודיות, ובאהבה רבה לחייליו.

אבי לא היה מ"מ רגיל בגדוד, אחד מרבים. כולם הכירוהו וכולם אהבוהו. תמיד התעניין בנעשה בגדוד ולחץ עלי לשתפו בכל פעילות. מתנדב היה לכל תפקיד. נפילתו היתה אופיינית לדרכו. כאשר היה צורך לצאת לסיור לילה ברמת הגולן, ונהג הרכב לא היה כשיר לכך, התנדב הוא לצאת במקומו.

נזכור אותו כאחד מטובי מפקדינו, ונמשיך דרכו באמונה.

תמונות מהשירות הצבאי

מלחמה על המלכות
מלחמה על המלכות

מלחמה על המלכות
מלחמה על המלכות

מלחמה על המלכות
מלחמה על המלכות

תעודת

ניתנת בזה

למלחמה על המלכות
למלחמה על המלכות

לאות זכיה

השג

במקום

897

1

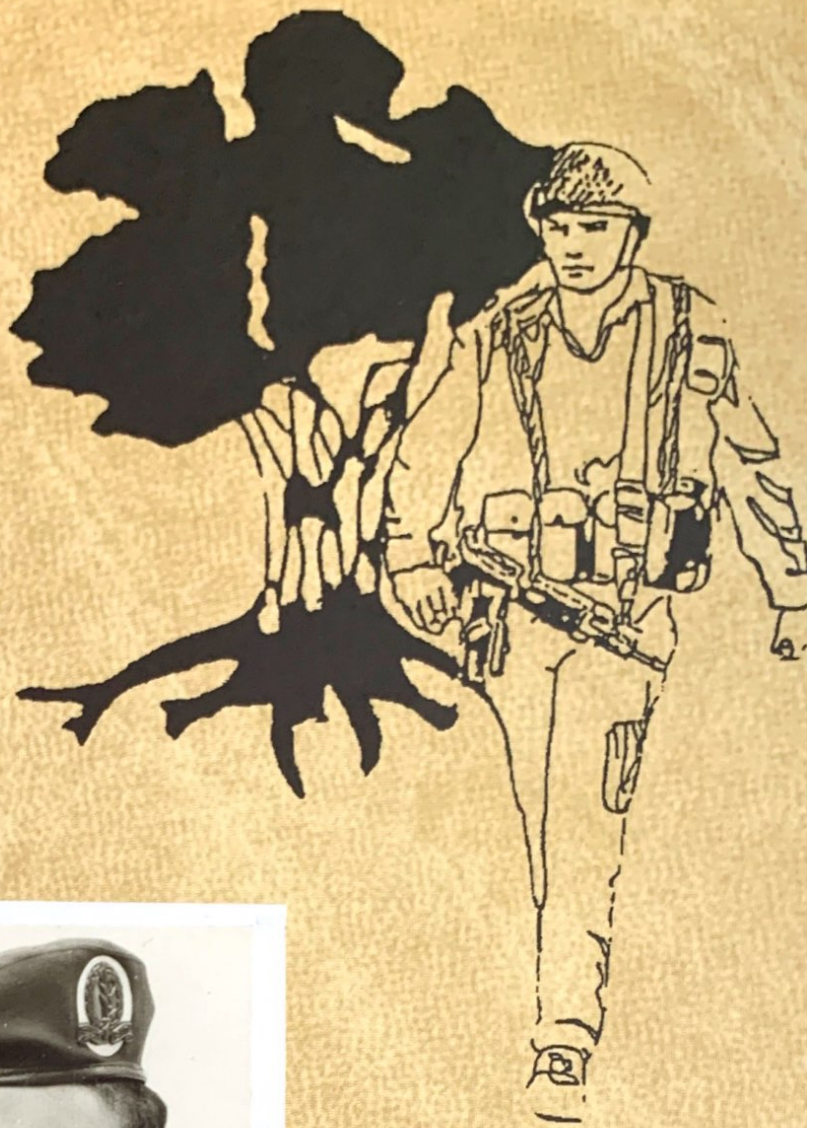

למלחמה על המלכות
למלחמה על המלכות

0610/1 1088

לוי-לוי
אביעזר ז"ל
1948-1969

מכתב מנתן אלתרמן אל אהובה, אמו של אביעזר ז"ל

עאמוקה האוי-אין, אים דיטראל, -
 דינאט - הינדוד וקווח נשטאמ אע נשד אאין
 שוכות אאו, טיגד מוטל אכל אהי לרצו די ציוו
 נדנים טאלו, קטי זכר אדיטעני דנג. אהי אונטלאם
 נגיות הנשנסת אהוק וידקרוס, טאיי קצו יאן
 טע נק = עניס כווח פריק = חייז זנה אלס נקלד
 קטוד, הלחר טרוט טאיוו. טוד גוא פוק לא מאלית
 וכוו גוא אלמות נש לכטית אק נש מיווססת
 די ציוויד, קונטאקט זכ לא טעמי אונלש טתיקו
 טי מיות עווויק, אט (טל טמאני א) טולז נא
 אפז, אול חוכות נצמן נקלות וארות כסן לט
 אונד טי ל טאקי, נטד זייר על טכונט
 כטיי, אמות טיקרוס אלה וקלונט אפי. טע אפיות =
 נחטעו אט כאותי נטי אפי יאקט וגאונע יטיני
 שמונ גי טעו אדיטעני ואת, אלס נק טע כיוק,
 ציוטת קק עתיק טעו זנה, יינד טי טע כען, כאל
 אה שניני אה נללות קלכק, טי לוד אופידיז נלעני
 זכז, טי אמות נאס וחלניו. זל אה לטונד דדני = טסו
 זני, טי לא טע לטאיי אלס, כאל יכיה חכות טל אה
 אקס אל, טי נכאנל נחית.

טכונק ומוט אלעק
 נק אא-כען

זא-א-ג
 17.2.70

ב"ה, ירושלים, כ"ז בניסן תשמ"ב (20.4.82)

לכבוד
טגן אלוף יונתן מנדלוביץ
ד.צ. 01515
צ.ה.ל

שלום רב,

אני שולחת 2 חוברות "אביעזר" שראו אור לפני שתיים עשרה שנה.
נוסף לכך אני מצרפת מכתב מנתן אלהרמן שכתב אלי לאחר שקרא
את החוברת, שהצליח במש במילים ספורות לבטא כל כך הרבה אמת
על בני אביעזר ז"ל.

אני מעריכה ומודה לך וכל העוסקים, היוזמים והעושים בשטח
ההנצחה לכל אלה שאינם עוד אנו.

בכבוד רב ובתודה

11.11.82

אהובה הלוי-לוין.

רה' מסודה 7
ירושלים.

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילִי צָבָא-הַגָּדָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַת הַגְּבוּרָה.
וְיִקְדֹּשֶׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכוֹת הַפְּבִדוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הַדּוֹר.

"אז הבנתי כי עלינו להמשיך
כי בערבי שישי נצא
ובערב חולין נשב
"בריזה" השוקטת
וכל צעדינו יפגינו
אפטיות והמשכיות

ורק הדממה והשתיקה
השוד והשבר-
השגיון בשניים-
יעידו
כמה איבדנו
ועד כמה חלק מאיתנו
מת גם הוא עמך.

